

Ngày Mọc Nhánh Tương Tư

*Rồi mộng mơ chợt trôi đi mất
Vui chưa kịp tới đã biết buồn
Duy Tân chiều, dáng ai dài tóc
Chờ ai mà hiu hắt cổng trường.*

*Chỉ có em, một mình một bóng
Chưa xuân xanh đã vội quá thì
Nụ yêu mới còn ươm cành biếc
Cơn mưa tình đã khép viên mi.*

*Giấc mơ xanh một thời con gái
Lá tương tư đã nhuộm ánh chiều
Vàng thu muện lá buồn đau đau
Cơn mơ hồng bỗng hóa xanh rêu.*

*Cuộc tình trôi làm sao em hiểu
Bến chưa qua thì đã cuối đường
Còn âm hương sao thành kẻ lạ
Anh đi rồi, bóng ngã lỏng gương...*

Ngọc Quyên

Thất Tình

Gạt lệ chia tay người đã mất
Tình yêu vỡ vụn, lịm u buồn
Không gian tím ngắt màu tang tóc
Âm đạm vây quanh, nhớ nụ hôn.

Dưới ánh đèn đêm ngồi ngó bóng
Chờ vơ, tẻ lạnh tiếc xuân thì
Thương thân đã ố nhành hoa biếc
Lệ nóng tuôn tràn ở cuối mi.

Mộng thăm đầu đời thời con gái
Trôi theo nước lũ buổi mưa chiều
Hồn đau vội vã tìm nương náu
Cuối nẻo rừng xưa ngập lá rêu.

Tan tác cuộc tình tôi mới hiểu
Không còn níu kéo cuối con đường
Yêu thương khăng khít thành xa lạ
Kỷ niệm vùi chôn dưới đáy rương...

Nguyễn P. Thúy, 9/6/2016